

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันเป็นยุคที่นับถือกับความสำเร็จของงาน และงานทุกงานที่สำเร็จนั้น เกิดจาก คนเป็นสำคัญ คนจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของงานทุกงาน ความพร้อมของคนที่จะทำงานจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพของงานนั้น การสร้างความพร้อมด้านคนจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อ ประสิทธิผลของงานในองค์การ คนในที่นี้เป็นบุคลากรหลากหลายระดับหน้าที่ หลายบทบาท ทั้งบทบาทในฐานะผู้นำผู้ตาม ที่องค์การจะต้องมีการบริหาร ทั้งการสรรหาและคัดเลือก และการพัฒนา ให้บุคลากรมีคุณภาพพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เพราะในยุคโลกกว้างนี้คนเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่า ที่สำคัญ และทรัพยากรมุขย์เป็นปัจจัยที่เคลื่อนไหวอยู่เสมอ ทั้งความรู้ ความสามารถ ความคิดอ่าน เทคนิค การปรับตัว ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จ และ ความก้าวหน้าหรือการลดด้อยขององค์การ ดังนั้นสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารทรัพยากรมุขย์ จึงสามารถใช้วัสดุคุณภาพของผู้บริหารและความเจริญรุ่งเรืองขององค์การที่จะนำไปสู่การแข่งขัน ในทุกระดับ ซึ่งสมรรถนะในการบริหารจัดการในองค์การในปัจจุบันจึงเป็นอนาคตขององค์การ ที่ผู้บริหารต้องศึกษาหาแนวทางในการบริหารในปัจจุบันจึงเห็นบทบาทความด้านการพัฒนาทรัพยากรมุขย์ ปรากฏชัดในวารสารชั้นนำของโลก ซึ่งค่างให้ความสำคัญกับการรักษาและพัฒนาคน หรือส่งเสริมให้ คนมีสมรรถนะในการทำงาน ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ ผู้บริหารจึงควรเป็นผู้ที่มีความสามารถ ในการบริหารคน และบริหารองค์ความรู้ด้านทรัพยากรมุขย์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของ ยุคสมัย และการพัฒนาองค์การ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จึงเป็นภาระงานที่สำคัญของผู้บริหาร ในยุคปัจจุบัน (พิพาวดี เมฆสุวรรณ์, 2545 : 91-92)

ลูเซอร์กูลิกและออร์วิก (Luther Grunick & Urwick, 2006 อ้างถึงในสัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์, 2549 : 19) ได้กล่าวไว้ว่า ในบรรดาทรัพยากรการบริหารที่สำคัญนั้นประกอบด้วย 4M's ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการบริหารจัดการ (Management) และอาจรวมถึง M's อีก ๑ ที่เพิ่มขึ้นภายหลัง เช่น เครื่องจักร (Machine) ตลาด (Market) และเวลา (Minute) แต่ย่างไรก็ตามคนยังเป็น ทรัพยากรที่สำคัญในการบริหาร และทรงคุณค่ามากที่สุดขององค์การ ทรัพยากรมุขย์เป็นสินทรัพย์ (Assets) ที่มีคุณค่าและเกียรติภูมิ ทั้งนี้ เพราะทรัพยากรมุขย์ทำหน้าที่ในการ "บริหาร" ทรัพยากรอีก ๑

ให้เป็นผลผลิต ซึ่งอยู่ในรูปของสินค้าหรือการบริการ ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทและวัตถุประสงค์ขององค์การ ดังนั้นองค์การใดที่มีความสามารถในการพัฒนา และสำเร็จไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ ความสามารถ และคุณสมบัติที่เหมาะสม ย่อมสร้างศักยภาพให้กับองค์การในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งการบริหารทรัพยากรมนุษย์นั้น เป็นกระบวนการที่ต้องใช้การตัดสินใจและการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกระดับในหน่วยงาน เพื่อให้การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลลัพธ์ต่อเป้าหมายขององค์การรวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ การวิเคราะห์งาน การสรรหา และคัดเลือก การฝึกอบรม การพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน การจ่ายค่าตอบแทนสวัสดิการ ผลประโยชน์ เกือกุลสุขภาพและความปลดภัยพนักงาน และแรงงานสัมพันธ์ การพัฒนาองค์การ ตลอดจนการวิจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ สุนันทา เลาหนันทน์ (2546 : 5) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการตัดสินใจและการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกระดับ ในหน่วยงาน เพื่อให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่จะส่งผลลัพธ์ต่อเป้าหมายขององค์การกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวิชัย ໂຄສวรรัตน์ (2546 : 5) กล่าวว่า การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารต้องใช้ศิลปะและกลยุทธ์ในการดำเนินการสรรหาคัดเลือก และบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้ปฏิบัติงานในองค์การ พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาการ บำรุงรักษาให้สมาชิกปฏิบัติงานในองค์การ ให้มีโอกาสได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ เพื่อการทุ่มเทการทำงานให้กับองค์การและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพนั้น (สัมฤทธิ์ ขสมศักดิ์, 2549 : 59-63) ต้องดำเนินการไปตามทิศทางและเป้าหมายที่องค์การกำหนดขึ้น พนักงานแต่ละคนจะต้องมีสิ่ง gì ให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิผล ต้องมีกระบวนการประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์และ การออกแบบงาน (Job Analysis and Job Design) การวิเคราะห์งาน (Job Analysis) เป็นกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในรายละเอียดเกี่ยวกับงาน 2) การสรรหาและการคัดเลือก (Recruitment and Selection) เพื่อแสวงหาผู้สมัครที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงาน 3) การฝึกอบรมและการพัฒนา (Training and Development) เป็นกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความรู้ ความชำนาญ และพัฒนาระบบที่พนักงานได้รับการอนุมัติให้ทำ 4) การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) นำมาใช้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่างานต่าง ๆ ที่พนักงานได้รับมอบหมายให้ทำ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ 5) โครงสร้างการจ่ายค่าตอบแทน สิ่งจูงใจ และประโยชน์ (Pay Structure, Incentives and Benefits) ระบบการจ่ายค่าตอบแทน ขององค์การมีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ 6) แรงงานสัมพันธ์และพนักงานสัมพันธ์ (Labor Relations) เป็นวิธีการต่าง ๆ ที่องค์การได้มีปฏิสัมพันธ์กับพนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (วิทยา

ค่านำรุ่งฤทธิ์, 2546 : 217-218) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการบริหารทรัพยากรุ่นใหม่ ประกอบด้วย 1) การสรรหาและคัดเลือก 2) การฝึกอบรมและพัฒนา 3) การประเมินผลงาน 4) การจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ และ 5) การแรงงานสัมพันธ์

การบริหารทรัพยากรุ่นใหม่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของบริบทรอบด้านเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถในการบริหารอย่างหนึ่งที่ต้องการความเป็นมืออาชีพของผู้บริหาร ในการนำองค์การสู่ความเปลี่ยนแปลง ได้อายุร่วมกับความสามารถของผู้บริหาร ในการนำองค์การสู่ความเปลี่ยนแปลง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (วิลาวรรณ พิพิชาล, 2549 : 1) ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้เกิดความพร้อมในทุก ๆ ด้านสู่สังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจึงเป็นตัวกลางเชื่อมโยงที่จะต้องพัฒนาคน พัฒนางาน รวมทั้งการบริหารเข้าด้วยกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะได้รับการพัฒนาขึ้นมาจากการแนวคิดของ McClelland นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harward ซึ่งได้อธิบายไว้ว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other Characteristics) และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลการในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องลึก (Motives) อุปนิสัย (Traits) ภาพลักษณ์ภายใน (Self-image) และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social role) ที่แตกต่างกัน ทำให้แสดงพฤติกรรมของการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารทรัพยากรุ่นใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 4-25) ได้สรุปสมรรถนะของครุประตอนด้วย 1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเป็นคุณลักษณะร่วม เพื่อหล่อหลอมเป็นค่านิยม 2) สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) เป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้คนในองค์การปฏิบัติงานได้ผลและแสดงคุณลักษณะพฤติกรรมได้เด่นชัดอย่างเป็นรูปธรรม

อย่างไรก็ตาม การบริหารงานด้านการบริหารทรัพยากรุ่นใหม่จำเป็นต้องใช้สมรรถนะของคนเป็นตัวบ่งชี้ในการทำงาน เนื่องจากสมรรถนะของคนสามารถผลักดันและสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีในงานที่รับผิดชอบ ช่วยให้ผลงานของคนตรงตามความต้องการขององค์การ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ต่อความสำเร็จขององค์การ (สุกัญญา รัตน์ธรรม ใจดี, 2548 : 11-13) ส่วน เดวิด ซี. เมคเคลลันด์ (David C. McClelland, 1974 : 65-67) ได้ทำการศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาหาตัวทำงานของความสำเร็จในการทำงานจากผู้ปฏิบัติงานที่มีผลการปฏิบัติงานดี และผู้มีผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์เฉลี่ย เพื่อค้นหาลักษณะของพฤติกรรมที่แตกต่างกันของคน 2 กลุ่มนี้ ซึ่งเขาได้เรียกลักษณะของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดีว่า “สมรรถนะ” และได้เขียนบทความเรื่องทดสอบสมรรถนะดีกว่าทดสอบสติปัญญา

ที่สะท้อนให้เห็นว่าการที่พนักงานจะทำงานดีหรือไม่ดี ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเจ้าวปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับลักษณะภัยในหรือสมรรถนะด้วย (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2550 : 3)

จากการวิจัยและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของคนและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประกอบการนำมาตรฐานค้านต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งหวังความสำเร็จของงานและความมีประสิทธิผลของงาน ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา “การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี” ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารองค์การและการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่องานของสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด
2. สมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด
3. การบริหารทรัพยากรมนุษย์ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรีทุกด้าน ได้แก่ 1) การสรรหาและคัดเลือก (Recruitment and Selection) 2) การพัฒนา (Development)

3) การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) 4) การจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ (Pay and Benefits) และ 5) แรงงานสัมพันธ์ (Labor Relations)

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 729 คน เป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 588 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครชีและมอร์เกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 303) โดยผู้ให้ข้อมูลต้องมีผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ อันประกอบด้วย

2.1.1 การสรรหาและคัดเลือก (Recruitment and Selection)

2.1.2 การพัฒนา (Development)

2.1.3 การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal)

2.1.4 การจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ (Pay and Benefits)

2.1.5 แรงงานสัมพันธ์ (Labor Relations)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะครู

2.2.1 สมรรถนะหลัก (Core Competency)

1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

2) การบริการที่ดี

3) การพัฒนาตนเอง

4) การทำงานเป็นทีม

5) จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2.2.2 สมรรถนะประจำสาขางาน (Functional Competency)

- 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
- 2) การพัฒนาผู้เรียน
- 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 4) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 5) ภาวะผู้นำครู
- 6) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับบุคคลภายนอกเพื่อการจัดการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ที่มุ่งปฏิบัติกรรมในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับบุคลากร โดยมุ่งให้บุคลากรเป็น ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการ บริหารบุคลากร 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การสรรหาและคัดเลือก 2) การพัฒนา 3) การประเมินผล การปฏิบัติงาน 4) การจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ และ 5) แรงงานสัมพันธ์

1.1 การสรรหาและคัดเลือก หมายถึง กระบวนการแสวงหาและจูงใจให้ผู้มีความรู้ ความสามารถ และเจตคติที่คิดเห็นชอบสมบัติตรงตามความต้องการขององค์กรจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกองค์กรมาสมัครงาน จากนั้นองค์กรจะใช้เครื่องมือต่าง ๆ ดำเนินการพิจารณาคัดเลือก บุคลากรที่มีคุณสมบัติตามที่องค์กรต้องการต้องการมาปฏิบัติงาน

1.2 การพัฒนา หมายถึง กระบวนการที่องค์กรดำเนินการ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาบุคลากร โดยมีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และความสามารถ ของพนักงานในองค์กรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อ องค์กรและทำให้องค์กรเจริญก้าวหน้า

1.3 การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง กระบวนการกำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงาน ว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ โดยทางขององค์กรหรือไม่ ทั้งนี้สามารถกระทำได้โดยการเปรียบเทียบกับ มาตรฐานการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบผลการปฏิบัติงานของบุคลากรว่าอยู่ในระดับใดมีสิ่ง ใดดีและสิ่งที่ควรพัฒนาขึ้นไปอีก และสิ่งใดบ้างที่ควรจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพสามารถ ปฏิบัติงานให้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.4 การจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ หมายถึง ค่าจ้าง เงินเดือน และรวมถึง ผลประโยชน์อื่น ๆ ที่องค์กรจัดให้แก่บุคลากรทั้งทางตรงและทางข้อม เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงาน ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรได้ใช้ความรู้ ความสามารถในการทำงาน เพื่อเพิ่มผลผลิตให้อยู่ใน ระดับสูงยิ่งขึ้น

1.5 แรงงานสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ และการปฏิบัติต่อกันระหว่างนายจ้าง กับลูกจ้าง ตั้งแต่การกำหนดนโยบายด้านบุคลากร การว่าจ้าง ไปจนถึงการเลิกจ้าง โดยมุ่งให้ทั้งสองฝ่าย ให้มีความเข้าใจอันดีต่อกัน สามารถทำข้อตกลงในเรื่องสิทธิหน้าที่ และผลประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ร่วมกันได้ โดยนายจ้างจะต้องพยายามใช้ความสามารถสร้างแรงงานสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้น ในองค์กร โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเพื่อบรรజัดความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้น และพยายาม สร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกัน

2. สมรรถนะครู หมายถึง ความสามารถด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติ งานตามภาระหน้าที่ครูในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จตาม มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วย 1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) 2) สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency)

2.1 สมรรถนะหลัก หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเป็นคุณลักษณะร่วม เป็นการหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันของครูที่จะปฏิบัติงานในสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) การบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง 4) การทำงาน เป็นทีม และ 5) จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2.1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความมุ่งมั่นในการที่จะ ปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ สูงด้วย ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดคริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงาน อย่างต่อเนื่อง

2.1.2 การบริการที่ดี หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และ การปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

2.1.3 การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาด้านความรู้ ติดตามและเก็บบันทึก เรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน

2.1.4 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เก็บเริ่มแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น หรือทีมงาน และคงบทบาทการเป็นผู้นำ

หรือผู้คน ได้อ่ายาห์หมายในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสันัพันธภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

2.1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง การประพฤติปฏิบัติดุลต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เช่น เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

2.2 สมรรถนะประจำสายงาน หมายถึง คุณลักษณะของคนที่จะท่อนให้เห็นถึง
ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยในการทำงานของคนในองค์กรที่จะเป็นปัจจัย
ในการสนับสนุนให้คนในองค์การได้ปฏิบัติงานจนสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างสูงสุด
ซึ่งประกอบด้วย 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน 3) การบริหารจัดการ
ชั้นเรียน 4) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ภาวะผู้นำครู 6) การสร้างความสัมพันธ์
และความร่วมมือกับบุปผาชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

2.2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่มีการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ สามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อในวัตถุประสงค์ ในการจัดการเรียนรู้ และมีความสามารถในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร

2.2.2 การพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการป้องกันคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนด

2.2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ความปลดปล่อย และประสบผลสำเร็จตามหลักสูตร

2.2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อมูลป้อนย่างมีระบบ และนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน การแก้ปัญหา การพัฒนาสื่อนวัตกรรม การพัฒนาผู้เรียน อย่างเป็นระบบ

2.2.5 ภาวะผู้นำครู หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลของครู โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดเพชรบุรี ที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดผลลัพธ์แห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

2.2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเครือข่ายผู้ประกอบ ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิสระ ในการบริหารจัดการ ในจังหวัดเพชรบุรี ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน

4. ผู้รับใบอนุญาต หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้ง โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดเพชรบุรี

5. ผู้จัดการ หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการหรืออำนวยการ โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดเพชรบุรี

6. ผู้อำนวยการ หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี

7. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการ โรงเรียน ในโรงเรียน เอกชนจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

8. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริม การเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของ สถานศึกษาเอกชน ในจังหวัดเพชรบุรี โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดจากการศึกษาและสังเคราะห์ จากแนวคิดของ วิลาวรรณ รพีพิศาล (2549 : 9) สันฤทธิ์ บศสมศักดิ์ (2549 : 59) วนารถ แสงนน (2547 : 3) วิทยา ค่าดำรงคุณ (2546 : 217) วิโรจน์ สารัตน์ (2546 : 135) มาเป็นตัวแปรในการศึกษา องค์ประกอบ ของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ 1) การสรรหาและคัดเลือก (Recruitment and Selection) 2) การพัฒนา (Development) 3) การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) 4) การจ่ายค่าตอบแทน และสวัสดิการ (Pay and Benefits) และ 5) แรงงานสัมพันธ์ (Labor Relations)

ແດນວគິດເກື່ອງກັບສມຮຣຄູ (ສໍານັກງານຄະກຽມການຂ້າຮາຊາກພລເຮືອນ, 2550 : 3)

ໄດ້ແກ່ ສມຮຣຄູນະຫລັກ (Core Competency) ແລະ ສມຮຣຄູນະປະຈຳສາຍງານ (Functional Competency) ທີ່ສຳນັກງານຄະກຽມການຂ້າຮາຊາກພລເຮືອນ ປະກອບດ້ວຍ 1) ການມຸ່ງພລສັນຖົທີ່ໃນການປົງປັດຈິງ 2) ການບົກຄົນທີ່ຕີ 3) ການພັນນາຕົນເອງ 4) ການທຳມານເປັນທຶນ 5) ຈົບປະກິດຮຽນແລະຈ່າຍຮຽນວິຊາຊື່ພຽງ ແລະ ສມຮຣຄູນະປະຈຳສາຍງານ (Functional Competency) ປະກອບດ້ວຍ 1) ການບົກຄົນທີ່ຕີສູດແລະການຈັດການເຮັດວຽກ 2) ການພັນນາຜູ້ເຮັດວຽກ 3) ການບົກຄົນທີ່ຕີສູດແລະການຈັດການເຮັດວຽກ 4) ການວິຄະຮະໜ້າ ສັງຄະຮະໜ້າ ແລະການວິຈີ່ພໍ່ພັນນາຜູ້ເຮັດວຽກ 5) ກາວະຜູ້ນຳຄຽງ 6) ກາຮ້າງຄວາມສັນພັນທີ່ແລະຄວາມຮ່ວມມືກັນຊຸມໝາຍເພື່ອການຈັດການເຮັດວຽກ

ກາພທີ 1.1 ກຮອບແນວគິດໃນການວິຈີ່

ຕັວແປຕັ້ນ	ຕັວແປຕາມ
<p>ການບົກຄົນທີ່ຕີສູດແລະການຈັດການເຮັດວຽກ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. ກາຮ້າງຄວາມຮ່ວມມືກັນຊຸມໝາຍ 2. ການພັນນາຜູ້ເຮັດວຽກ 3. ການປະເມີນພລການປົງປັດຈິງ 4. ການຈ່າຍຄ່າຕອບແຫັນແລະສວັສດີການ 5. ແຮງການສັນພັນທີ່ 	<p>ສມຮຣຄູ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. ສມຮຣຄູນະຫລັກ <ul style="list-style-type: none"> 1.1 ການມຸ່ງພລສັນຖົທີ່ໃນການປົງປັດຈິງ 1.2 ການບົກຄົນທີ່ຕີ 1.3 ການພັນນາຕົນເອງ 1.4 ການທຳມານເປັນທຶນ 1.5 ຈົບປະກິດຮຽນ ແລະຈ່າຍຮຽນວິຊາຊື່ພຽງ 2. ສມຮຣຄູນະປະຈຳສາຍງານ <ul style="list-style-type: none"> 2.1 ການບົກຄົນທີ່ຕີສູດແລະການຈັດການເຮັດວຽກ 2.2 ການພັນນາຜູ້ເຮັດວຽກ 2.3 ການບົກຄົນທີ່ຕີສູດແລະການຈັດການເຮັດວຽກ 2.4 ການວິຄະຮະໜ້າ ສັງຄະຮະໜ້າ ແລະການວິຈີ່ພໍ່ພັນນາຜູ້ເຮັດວຽກ 2.5 ກາວະຜູ້ນຳຄຽງ 2.6 ກາຮ້າງຄວາມສັນພັນທີ່ແລະຄວາມຮ່ວມມືກັນຊຸມໝາຍເພື່ອການຈັດການເຮັດວຽກ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสามารถใช้ผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อสถานศึกษา
2. ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสามารถใช้ผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อสถานศึกษา
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงสมรรถนะบุคลากรในองค์การให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น